

bude vyřízena zvlášť, ježto proti povolujícímu usnesení ze dne 19. prosince 1935, č. j. C IV 1356/33-29, byl podán rekurs dosud nevyřízený a teprve možné zamítnutí exekučního návrhu změnou usnesení prvního soudu by mělo v zápatí zrušení exekučního výkonu podle § 70, odst. 2, ex. ř.

Čís. 16292.

Pořad práva.

Pro žalobu, jíž se domáhá žák na učitele (řídícím učiteli) státní obecné školy náhrady škody vzešlé mu za vyučování (v učební přestávce) učitelovým zaviněním, jsou příslušné řádné soudy. Dvorského dekretu č. 758/1806 Sb. z. s. tu nelze užítí.

(Rozh. ze dne 10. září 1937, R I 705/37.)

Nezletilý Karel K. se domáhá na žalovaných, z nichž první je řídícím učitelem a druhý učitelem státní obecné školy (t. řeč. menšinové školy) v H., zaplacení 12.108 Kč s přísl. z důvodu náhrady škody, tvrdě že oba žalovaní opominuli dohlídku a dostatečnou péči o žáky jim svěřené a že se tak prý stalo, že došlo k žalobcově úrazu válcem na dětském hřišti v době přestávky, při které žalovaní nevykonávali patřičný dozor. Soud prvního stolice odmítl žalobu pro nepřípustnost pořadu práva. Důvody: O přímé trestní zavinění nejde, neboť podle obsahu spisu T 547/35 okresního soudu v H. byli oba žalovaní pravoplatně zproštěni z obžaloby podané podle § 335 tr. z. Jde tedy o to, zda žalovaní odpovídají za škodu, která vznikla podle žalobních tvrzení při výkonu jejich služby, totiž při dohlídce na děti, k níž byli povoláni jako učitelé české státní školy v H. Škola, o níž běží, jest podle svého označení školou »menšinovou«, t. j. školou zřízenou podle t. řeč. lex Metelka, kde osobní i věcný náklad hradí stát. Již z toho je zřejmé, že žalovaní vykonávají službu státních úředníků. Soud pokládá učitele veřejných škol vůbec za osoby, které vykonávají úřednickou službu (v souzeném případě výchovu a vyučování dětí), a jest je tedy nutno pokládati za státní úředníky ve smyslu dvor. dekretu ze dne 14. března 1806, č. 758 Sb. z. s. tím spíše, že judikatura zahrnuje pod tento pojem i funkcionáře obcí, pokud jednají v přenesené působnosti (srv. rozh. č. 181 Sb. n. s.). Proto soud se zřením na ustanovení odst. 2 řeč. dvor. dekretu žalobu odmítl, ježto podle odst. 1 nelze státní úředníky žalovati pro jejich úřední výkony. Rekursní soud uložil soudu prvního stolice, aby o věci dále jednal a znova rozhodl. Důvody: Lze ponechat stranou otázku, zda žalovaní jsou státními úředníky, neboť i kdyby tomu tak bylo, nebyl by v souzené věci pořad práva nepřípustný. Podle řeč. dvor. dekretu nemohou býti státní úředníci žalováni, jde-li o škodu způsobenou úředním výkonem, příslušnost soudů není však vyloučena tehdy, nebyla-li škoda způsobena úředním výkonem, nýbrž pouze při úředním výkonu, zejména trestným činem. Je proto rozhodující to, oč jest žaloba podle žalobcova tvrzení opřena. Žalobce tvrdí, že žalovaní zanedbali

povinnou péči o svěřené jim žáky, že se žalovaný řídící učitel nepostaral o dostatečné opatření válce, že tak zavinil jeho úraz a že proti nim bylo zavedeno trestní řízení pro přestupek podle § 335 tr. z. Tvrdí se tedy, že se žalovaní dopustili trestného činu a že jsou z toho důvodu povinni k náhradě škody jejich činem způsobené. Ta činnost anebo opominutí, o které žalobce opírá svůj nárok, není úředním jednáním podle dotč. dvor. dekretu, a je proto pro zažalovaný nárok pořad práva přípustný i tehda, kdyby bylo pokládati žalované za státní úředníky.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Ve skutkovém ději, který je obsažen v žalobě a je skutkovým podkladem žalobního nároku, nejde o případ, jaký má na mysli dvorský dekret ze dne 14. března 1806, č. 758 Sb. z. s., jehož se dovolávají žalovaní ve svém rekursu. Účelem řečeného zákonného ustanovení bylo provést oddělení soudního řízení od řízení správního, a to tak, aby soudy nepřezkoumávaly účelnost opatření správních úřadů, a to ani tam, kde by z takových opatření — správních aktů — vzešla straně nebo účastníkovi správního řízení škoda. V souzeném případě nejde však podle vylíčení skutkového děje o nějaký správní úkon nebo opatření, jež mělo býti přezkoumáváno co do účelnosti, nýbrž, jak správně poznal rekursní soud, o škodu, k níž došlo za vyučování resp. v přestávce mezi vyučováním, nikoli správním aktem nebo úředním výkonem, nýbrž jenom při služebním výkonu žalovaných učitelů, a to, jak míní žaloba, jejich zaviněním. Tu tedy nepůjde o přezkoumání nějakého správního aktu, ba ani o nějaký služební výkon, nýbrž o jednání nebo opominutí jako základ nároku na náhradu škody ve smyslu §§ 1293 a násl. obč. zák.

Čís. 16293.

Postoupila-li manželka svému manželu za úplatu neoddělenou (ideální) část usedlosti s tím, aby za postupní cenu nakoupil živý a mrtvý inventář, staly se jak inventář manželem do usedlosti vnesený a později přikoupený, tak plody z něho spoluvlastnictvím obou manželů v tom poměru, v jakém jim patří usedlost.

Manžel nenabývá vlastnictví k užitkům z manželčina jmění jim spravovaného.

(Rozh. ze dne 10. září 1937, Rv II 476/37.)

Při výkonu exekuce vymáhajícího věřitele Víta B. a Svatavy V. proti povinné Marii H., rolnici a spoluvlastnici usedlosti č. p. 70 v Ch., byly zabaveny mimo jiné předměty 2 jalovice, 2 krávy, 2 krávy červené, 9 prasat a 25 slepic. K uvedené usedlosti náleží spoluvlastnické právo